

מעשה שהיה

חג הפסח היה קרב ויבא ובעלי מאפיות המצות עבדו
במרץ ליצר מצות כשרות ולמהדרין בזמן קצר.

באותם ימים מי שהיו לשות את הבצק למצות היו
יתומות ואלמנות אשר היו זקוקות לכסף ובאין עבודה
קבועה, היו משכירות את עצמן לעבודה של כ-15
שעות רצופות!

המשגיחים, מתוך דאגתם לכשרות המצות היו מאיצים
באותן נשים שעבדו קשה ללוש מהר כדי להספיק את
ה-18 דקות.

כשבאו תלמידי רבי ישראל סלנטר ושאלו לאיזה חמרות
ודקדוקים עליהם לשים לב בשעת אפית המצות, ענה
להם רבי ישראל צריכים אתם להזהר שלא לצעק על
היתומות והאלמנות שלשות את הבצק, שכן האסור
לענות יתום ואלמנה חמור מהדקדוקים שנוגעים לחשש

חמץ.

הלכה למעשה

זמן הבדיקה הוא בליל י"ד ניסן

מיד לאחר צאת הכוכבים.

יש לבדק לאור הנר

ולא לאור אבוקה.

לחומרים נוספים שלנו:
achiyayeda.org

דף זה טעון גניזה

הלכה למעשה

לאחר בדיקת חמץ צריך לומר את נסח

"כל חמירא וכו'". את החמץ שמצא בבדיקה

ואת מה שהותיר כדי לאכל מחר ישמור

במקום מיחד שלא יתפזר.

לחומרים נוספים שלנו:
achiyayeda.org

דף זה טעון גניזה

הלכה למעשה

בעור חמץ – כל מי שיש ברשותו חמץ
ח"ו בפסח עובר על אסור בל יראה ובל
ימצא. ולכן מי שיש לו חמץ שאינו יכול
לבערו מן העולם, ימכר אותו לגוי קדם
הפסח עד לאחר הפסח

לחומרים נוספים שלנו:
achiyada.org

דף זה טעון גניזה

הלכה למעשה

צריך להניח את החמץ המכור במקום מיוחד
ולסגרו שם שיהיה נכר שהוא מכור לגוי
והוא אינו ברשות היהודי.

לחומרים נוספים שלנו:
achiyada.org

דף זה טעון גניזה

הלכה למעשה

כל אחד מישראל חייב להקריב קרבן פסח

ביום יד בניסן לאחר חצות היום.

כיום שאין לנו בית מקדש נוהגים לומר

את סדר הקרבנות כדי לקיים:

"ונשלמה פרים שפתינו"

על ידי שאנו אומרים סדר הקרבנות

בשפתיים שלנו.

לחומרים נוספים שלנו:
achiyada.org

דף זה טעון גניזה

הלכה למעשה

בדיקת חמץ:

חד"ל תקנו. שכל אחד יבדק אם יש חמץ בביתו

או ברשותו, מחשש שמא ימצא חמץ בפסח

ויאכלנו. לכן מנקים את הבית קודם

ליל י"ד ניסן כדי שיוכלו לבדקו כראוי

לחומרים נוספים שלנו:
achiyada.org

דף זה טעון גניזה

מבית המדרש

שאל החתם סופר: "מדוע אין מברכים על ההגדה בליל הסדר"? הרי ברב המצות שבאים הם מזמן

למזן תקנו חז"ל ברכה המיוחדת להם? לדגמה:

שוֹפֵר – לְשִׁמְעַ קוֹל שׁוֹפֵר, מַגְלָה – עַל מִקְרָא מַגְלָה, סֶכֶה – לְשֵׁב בְּסֶכֶה, לֹלֵב – עַל נְטִילַת לֹלֵב וְכד'...

התורה מצוה: "ולמען תספור באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים..." אם כך הוא, "מדוע לא

תקנו גם ברכה על קריאת ההגדה"?! אלא מבאר החת"ם סופר את הכלל של ברכה על מצוה:

כל מצוה שאיננה מגדרת, ואינה מגבלת בזמן – אין מברכים עליה למשל לא מברכים על כבוד הורים או

מצות צדקה.

אם כך במצות ספור יציאת מצרים אין גבול לכמה שאדם צריך לספור כפי שאנו אומרים בהגדה: "וכל

המרבה לספור ביציאת מצרים הרי זה משבח"

ומעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון, שהיו מסבין בבני ברק,

והיו מספרין ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם:

"רבותינו, הגיע זמן קריאת שמע של שחרית."

לכן, מכיון שמצוה זו של קריאת ההגדה – איננה מגדרת, ואף אינה מגבלת בזמן – לכן לא מברכים עליה

לחומרים נוספים שלנו:
achiyeda.org

דף זה טעון גניזה

לחומרים נוספים שלנו:
achiyeda.org